

இதழ் - 11

செப்டம்பர் 2000

விலை : ரூ.5-00

உறவு

மார்க்சிய

தத்துவ இதழ்

தாஸ்னா பதிவு :

230 / 18 / 99

புரட்சியாளர்களின்

தத்துவ ஞானம்

கருத்து முதல் வாதமா?

பொருள் முதல் வாதமா?

பின் நவீனத்துவம்
குறித்து

'பயண'த்துக்கும்

'உறவு'க்குமிடையே

கருத்துப் போர்

இணையத்தில் படிக்க : www.geocities.com/marxiauravu

முந்தைய 'உறவு'களில் வெளிவந்த படைப்புக்கள்

- இதழ் - 1 தாராளமயமாக்கலும் கம்யூனிஸ்டுகளும்.
- இதழ் - 2 புரட்சிகரமான தத்துவம் 'மார்க்சியமா?'
பின் நவீனத்துவமா?
- இதழ் - 3 "மார்க்சிய வெளினிய இயக்கத்தில் நிலவும் மாபெரும்
மூன்று நோய்கள்" எல்.ஜி.எஸ் க்கு ஒரு எதிர்வினை.
- இதழ் - 4 அ.மார்க்சின் - உடைபடும் புனிதங்கள் தேசியம் ஓர்
கற்பிதங்கள் - எதிர்வினை.
- இதழ் - 5 (அ) ம.ஜ.இ.க.விற்கு ஒரு கடிதம்
(ஆ) நந்தனின் பூர்வீக இன வாதமா? மார்க்சியமா?
- இதழ் - 6 (அ) அ.மார்க்ஸ் பற்றிய 'உறவு' பார்வைக்கு
சண்முகநாதன் விமர்சனமும் எமது பதிலும்
(ஆ) தோழர் சிலப்பதிகாரத்தின் தனியார் மயமாக்கல்
எதிர்ப்பும் 'உறவு'ன் விமர்சனமும்.
(இ) தோழர் சிலப்பதிகாரத்தின் இன்றைய தொழில்
துறை குறித்து நிலைப்பாடும் உறவு-ன்
விமர்சனமும்.
- இதழ் - 7 தோழர் கருணா மனோகரனின் - மார்க்சிய
கோட்பாடும் இன்றைய உலகமும் எனும் கட்டுரைக்கு
எதிர்வினை.
- இதழ் - 8 (அ) ம.க.இ.க. விற்கு ஒரு கடிதம்
(ஆ) தேர்தல் புறக்கணிப்பு - சுப. வீரபாண்டியனுக்கு
ஒரு கடிதம்
- இதழ் - 9 தனியார் மயமாக்கல் புதிய பார்வை
- இதழ் - 10 (அ) தாராளமயமாக்கத்தை ஆதரிப்பதா எதிர்ப்பதா?
(ஆ) தனியார்மயம் சில திறனாய்வு குறிப்புகள்
(இ) 'உறவு'ன் பார்வை டிராட்ச்சுகிய வாதமா?

புரட்சியாளர்களின் - தத்துவஞானம் கருத்து முதல் வாதமா? பொருள் முதல் வாதமா?

பொதுவாக புரட்சியாளர் - புரட்சிகர கட்சி என்பதன் பொருள் - செயல்..., நிலவுகிற சமுதாயத்தில் அரசியலில், பொருளாதாரத்தில், குடும்ப உறவுகளில், சமூக உறவுகளில், மத எதிர்ப்பில், மூடப்பழக்கவழக்கங்கள்... இத்தியாதி விசயங்களில் எதிர்ப்புக் காட்டுகிறார்; பழமைக்கு எதிராக கலகம் செய்கிறார். புதியதை கொண்டுவர விரும்புகிறார் என பொருள் கொள்ளலாம்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இந்திய தமிழகச் சூழலில் பொதுவுடைமை இயக்கங்களின் கடந்த காலச் செயல்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களது சமுதாய மாற்றம். எனும் சிபியம் என்பது அடைய இயலாத ஒன்றாகவே உள்ளது. இதற்கு அவர்கள் வழிகாட்டியாக கொண்ட தத்துவ ஞானம் எது? சி.பி.ஐ., சி.பி.ஐ. (எம்), சி.பி.ஐ. (எம்.எல்), இந்த ஒவ்வொருவருமே தாங்கள் தான் முரணற்ற மார்க்சிய வழிமுறையை கைக் கொண்டுள்ளதாக கூறிக் கொண்டாலும் அதை நாம் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. மேலும் அது ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்கு உரியது என்றே கருதுகிறோம்.

இதை மார்க்சின் போதனையை அறிவதிலிருந்து தொடங்குவோம்.

தத்துவஞானம் குறித்து

இதுவரையிலான மனித சமுதாய வரலாற்றில் மார்க்சியம் தான் கருத்து முதல்வாதம். பொருள் முதல் வாதம் என்பதற்கான வேறுபாடுகளை தெளிவாக வரையறுத்துக் காட்டியது.

அதாவது இயற்கை - மனிதன் - சிந்தனை என்ற மூன்றில் எது முதன்மையானது என்பது குறித்தே பிரதான வேறுபாடு இருந்து வந்துள்ளது. இதில் சிந்தனை என்பது நமக்குத் தெரிந்த வரை உயிர் ஜீவராசிகளில் மனிதனுக்கே உரியது. எனவே சிந்தனை என்ற சொல்லுக்குள் மனிதனும் அடங்கி விடுகிறான். எனவே இயற்கை, சிந்தனை என்பதில் எது முதன்மை என்பது குறித்தே பிரதான வேறுபாடு அமைந்து விடுகிறது.

இதை தெளிவாகச் சொன்னால். சிந்தனை, இயற்கை என்ற வரிசைப்படி தான் உலகம் தோன்றி - நாமும் வாழ்ந்து வருகிறோம். இங்கு சிந்தனை என்பது மனிதனது நடவடிக்கையாக கொள்ளப்படவில்லை. மனிதனுக்கு முன்பே சிந்திக்கக் கூடியவன் - கடவுள் - அவனே மனிதனையும்

இயற்கையையும் படைத்ததாக கற்பனை செய்யப்படுகிறது. இந்த புனைவு வெறுமே கருத்தாகவே எஞ்சிவிடுவதால் இக்கொள்கையை நம்புபவர்கள் கருத்து முதல் வாதிகள் எனலாம்.

இதற்கு மாறாக இயற்கை - மனிதன் - சிந்தனை என்ற வரிசைப்படி தான் உலகம் தோன்றி நாமும் வாழ்ந்து வருகிறோம் என்று நம்புபவர்கள் பொருள் முதல் வாதிகளாவர்.

இந்த இவ்விரு பிரிவுகளுக்கும் பல்வேறு உட்பிரிவுகள், வேற்றுமைகள் உண்டு என்றபோதிலும் கருத்து முதல் வாதம், பொருள் முதல் வாதம் என்ற இருபிரிவுக்குள் அடக்க முடியும்; பிரித்தறிய முடியும். இதற்கும் மேலாக வேறு எந்தத் தத்துவஞானப் போக்கும் இல்லை என உறுதி கூறலாம்.

மேலே கண்ட விபரங்களிலிருந்து கருத்து முதல் வாதம், பொருள் முதல் வாதம் என பிரிக்கலாம் என்றாலும் இதற்கு வேறொரு கோணமும் உண்டு.

அதாவது நாம் நமது புலனுணர்வுகள் - சிந்தனை வழியாக எதார்த்த - உலகத்தை - சமுதாயத்தை அறிய முடியுமா? நமது புலனுணர்வுகள் வழிப்பட்ட சிந்தனைக்கும் எதார்த்த உலகத்திற்கும் உள்ள உறவு என்ன? நமது புலனுணர்வுகள் - சிந்தனை எதார்த்த உலகத்தை அப்படியே பிரதிபலிக்கும் என எவ்வாறு நம்புவது? எதார்த்த உலகத்தை தெரிந்து கொள்வதன் மூலம் இயற்கையை - சமுதாயத்தை நாம் நமது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள முடியுமா?

மேற்கண்ட கேள்விகளை கீழ்க்காணுமாறு கருக்கலாம். அதாவது வாழ் நிலைக்கும் சிந்தனைக்கும் உறவு பற்றிய பிரச்சனை என்றோ இல்லை, தத்துவத்துக்கும் நடைமுறைக்குமான பிரச்சனை என்றோ இல்லை, சொல்லுக்கும் செயலுக்குமான பிரச்சனை என்றோ நாம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இங்கு நாம் தத்துவத்துக்கும் நடைமுறைக்குமான முரண்பாடு பற்றிய பிரச்சனையாக மட்டும் எடுத்துக் கொள்வோம்.

நாம் எடுத்துக் கொண்ட சி.பி.ஐ., சி.பி.ஐ.எம், சி.பி.ஐ.எம்.எல். இயக்கங்களின் தத்துவத்துக்கும் நடைமுறைக்குமான உறவை கணக்கில் கொள்ளும் முன் நாம் சமுதாய வரலாறு எவ்வாறு உருவாகிறது என்பது பற்றி முதலில் தெரிந்து கொள்வோம்.

பொதுவாக, இயற்கையின் வரலாற்றுக்கும் சமூக வரலாற்றுக்கும் அடிப்படையிலேயே வேறுபாடு உண்டு. அதாவது இயற்கையின் வரலாற்றில் பூமியின் தோற்றம் முதல் உயிர் ஜீவராசிகள் தோற்றம் வரை ஒவ்வொரு நிகழ்வினும் சரி உணர்வு பூர்வமான நோக்கங்களோடோ

திட்டவட்டமான குறிக்கோளோடோ எதுவும் நடந்ததாக இல்லை. நாம் அவ்வாறு நடப்பதாக கருதிக் கொண்டால் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றும், அவரின் விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்பவே எல்லா நிகழ்வுகளும் குறிப்பாக சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதாகவும் கருத வேண்டிவரும். உண்மையில் அப்படி ஒருவர் இல்லை. என்ற போதிலும், இயற்கையின் வரலாறு தெரிவிப்பது, பூமியின் தோற்றம் முதல் மனிதன் தோற்றம் வரை ஒன்றின் மீது ஒன்று செயல்புரியும் குருட்டுப் போக்கான சக்திகளின் பரஸ்பரவினையின் விளைவாக நடந்தேறி உள்ளது. இதை வேறுவிதமாகச் சொன்னால் சுயஉணர்வற்ற சக்திகளின் ஒட்டுமொத்த பரஸ்பரவினையின் விளைவுதான் இயற்கையின் வரலாறு எனலாம்.

ஆனால் சமுதாய வரலாற்றில் உணர்வு பூர்வமான நோக்கம் இல்லாமல் எதுவும் நடப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதரும் திட்டவட்டமான குறிக்கோளோடும் உணர்வுபூர்வமான நோக்கங்களோடும் தான் வாழ்வதற்காக போராடுகின்றார்.

சமுதாய வரலாற்றின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அந்தந்த சகாப்தத்தில் திறமை வாய்ந்த மனிதர்கள் தோன்றுகின்றனர்; அவர்கள் அச்சமுதாயச் சூழலுக்கு ஏற்றவகையில் திட்டவட்டமான குறிக்கோள்களை வெளியிடுகின்றனர். அக்குறிக்கோள்களை செயல்படுத்துவதன் மூலம் தமக்கு பயன் இருக்கிறது எனக் கருதும் பட்சத்தில் மக்கள் திரளினர் ஒழுங்கமைவதும், போராடுவதும் நிகழ்கிறது.

மேலும், சமூக வரலாறு என்பதுங்கூட எண்ணற்ற மனிதர்களின் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட குறிக்கோள்களைக் கொண்ட சமூக சக்திகளுக்கு இடையேயான போராட்ட வரலாறாகவே உள்ளது. சமுதாய எதார்த்தத்தில் இருவேறு முரண்பட்ட குறிக்கோள்களைக் கொண்ட சமூக சக்திகள் மோதிக் கொள்கின்ற சூழலில் ஹன்றாவதான குறிக்கோள்களைக் கொண்ட சமூகசக்திகள் வெற்றி அபறுவதும் கூட நடந்து விடுகின்றன. இந்நிகழ்வை தற்செயலானது என அழைக்கிறோம். மேலும் சித்தப்படி நடப்பது அபூர்வமாகத் தான் நடக்கிறது. இந்தத் தற்செயலான நிகழ்வு எவ்வாறு சமுதாய வரலாறாக உருப்பெற்றது; ஆளுமை செய்யும் விதியாக மாறியது எனக் காண்பது தான் வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் திறவுகோலாகும்.

எப்படியிருப்பினும் சமுதாயத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதரும் உணர்வு பூர்வமாகவே தனது சொந்தக் குறிக்கோளை பின்பற்றுகிறார். குறிக்கோளை அடையும் பட்சத்தில் - (வெற்றி பெறும்) - குறிக்கோள்கள் உணர்வு பூர்வமாக உருவாக்கப்பட்டவை என்றாகிறது. தோல்வி அடையும் பட்சத்தில் அவர்கள் உருவாக்கிய குறிக்கோள்கள் உணர்வின்றி

உருவாக்கப்பட்டதாகிறது; அதாவது இயற்கையில் நடைபெறுவது போன்ற உணர்வற்ற குருட்டுப் போக்கான சக்திகளின் செயலைப் போன்றதாக நாம் நினைக்கும்படியாகிறது.

குறிக்கோள்களுக்கு இடையேயான போராட்டத்தை சாரமாக எடுத்துக் கொண்டால் குறிக்கோள்க்கும் செயலுக்குமான பிரச்சனையாகவே கருதலாம்.

வெற்றி அடையும் பட்சத்தில் முன்வைத்த குறிக்கோள்களுக்கு மாறான விளைவுகளை அடைகிறது. இந்த புதிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப புதிய குறிக்கோள்களை உருவாக்கும்படியும் ஆகிறது.

தோல்வி அடைந்தால் முன்வைத்த குறிக்கோள்களுடன், புதிய குறிக்கோள்களும் இணைந்து மேலும் சமையாகிறது. பிரதான குறிக்கோள் பின்னுக்கு தள்ளப்படுகிறது. இந்த புதிய குறிக்கோளை நிறைவேற்றினால் மட்டுமே பிரதான குறிக்கோளை அடையமுடியும் என்ற நிலைமையை உருவாக்கி விடுகின்றன.

குறிக்கோள்களை உடைய மனிதர்களின் தோல்விக்கான காரணங்களை அறியமுயன்றால் கீழ்கண்ட கேள்விகளுக்கு விடை காண வேண்டி வரும். (அ) இந்தக் குறிக்கோள்களுக்கு பின்நிற்கும் இயக்கு சக்திகள் (சமூக) யார்? (ஆ) இந்தக் குறிக்கோளுடைய மனிதர்களின் - தலைவர்களின் சிந்தனையில் அந்தக் குறிக்கோள்களை முன்வைக்க வேண்டிய வரலாற்றுக் காரணங்கள் என்ன? என காண வேண்டும்.

அதற்கு தெளிவான பதில் இது தான். குறிக்கோள்களை முன்வைத்தவர்கள் அதைச் சாதிக்கத் தன் பின்னால் அணிவகுத்த சமூக சக்திகளைப் பற்றிய தெளிவில்லை. அதேபோல் குறிக்கோள்களை உருவாக்கியதற்கான சமுதாயப்பின்புலம் பற்றிய தெளிவிலும் குறைபாடு உள்ளது. இதைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால் தலைவர்களின் எதார்த்த சமுதாயம் மற்றும் சமூக சக்திகளின் வரையறையிலிருந்து மாறுபட்ட பண்புடையனவாக எதார்த்தம் உள்ளது. எனவே தான் தோல்வி அடைய நேரிட்டது எனலாம்.

இதிலிருந்து மீள சமுதாய மற்றும் சமூக சக்திகள் குறித்து மறுமதிப்பீடு செய்ய வேண்டும்.

இந்த மறுமதிப்பீடு என்பது குறிக்கோளை முன்வைத்த தலைவர்களின் அர்ப்பணிப்பையும் தியாகத்தையும் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகாது. ஏனென்றால் அவர்கள் முன் வைத்த குறிக்கோள்கள் சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை - வர்க்கங்களை ஒரு இலக்கிலிருந்து புதிய இலக்கை நோக்கிய பயணத்திற்கான இயக்கு காரணங்களை கொண்டதாக உள்ளது. ஏன் இன்னும் சொல்லப்போனால், வைக்கோலில் தீப்பிடித்து

எரிந்து அணைந்து விடுவதைப் போன்ற விநாடி நேர இயக்கம் அல்ல. மாறாக மனித சமுதாய வரலாற்றில் முன்னோக்கிய செயலின் - பாய்ச்சலின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது. எனவே குறிக்கோள்களை முன்வைத்த மனிதர்கள் எவ்வளவுதான் உயர்ந்தவர்களாயினும் அவர்களின் செயல்களை பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகிறது எனலாம்.

சி.பி.ஐ. சி.பி.ஐ.எம் குறித்து

நிலவுகிற சமுதாய அமைப்பை மாற்ற வேண்டும் என்பதில் விருப்பத்தை மட்டுமே வெளியிடுகின்றனர். அதற்கான அடிப்படையாகிய வர்க்கப் போராட்டம் என்பதை கைவிட்டுள்ளனர்.

அன்றாடம் கூலி உயர்வுப் போராட்டங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகின்றனர். புதிய சமுதாயத்தைப் படைப்பது, அதற்கு பாட்டாளி வர்க்கத்தை பயிற்றுவிப்பது என்பது அறவே கிடையாது.

எனவே சமுதாய அமைப்பில் சிறுசிறு சீர்திருத்தங்களே போதும்; அதன் வழியே சமுதாயம் மாறிவிடும் என்ற தொலைநோக்கான மத வழிப்பட்ட போதனையாகவே கைக்கொள்கின்றனர். (தனிமனிதன் மாறினால் சமுதாயமே மாறிவிடும் என்றபடி.)

இது பாயர்பாக்கின் அன்பு வழிப்பட்ட சோசலிசத்திற்கு ஒப்பானது; மேலும் அவரைப் போலவே சமுதாய பொருள் உற்பத்திமுறையின் வாயிலாக பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையிலான விடுதலை என்பதை மறுப்பதாகவே உள்ளனர்.

இத்தகைய தத்துவம் செயலைக் கொண்டவர்களை - அமைப்பை புரட்சிகர அமைப்பு எனக் குறிப்பிட முடியாது. அவர்கள் கைக் கொள்ளும் தத்துவ ஞானம் பொருள் முதல்வாதமும் அல்ல. கருத்து முதல்வாதமே!

சி.பி.ஐ. (எம்.எல்) குறித்து

சி.பி.ஐ. சி.பி.ஐ. (எம்) குறித்து பார்த்தது போல் பார்த்தும் பார்க்காதது போல் இவ்வமைப்பை பார்க்கமுடியாது விரிவாக பார்க்கவேண்டும்.

சி.பி.ஐ. (எம்.எல்) தம்மை புரட்சிகர அமைப்பு என்றே அழைத்துக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் சி.பி.ஐ. சி.பி.ஐ. (எம்)க்கு எதிராக மார்க்சியத்தை சரியாக கையாள்வதாகவும் உரிமை பாராட்டிக் கொண்டனர் செயலில் இறங்கினர்.

அதே நேரத்தில், சில ஆண்டுகளிலேயே கட்சி என்பது உடைந்தது; பல்வேறு குழுக்களானது. இன்றுவரை ஒன்றுப்பட்ட கட்சியை நோக்கி முன்னேற முடியவில்லை; மென்மேலும் பல்வேறு குழுக்களாக சிதைவது

அதிகமாகி உள்ளது. இன்னும் சில இடங்களில் குழு என்று கூட அழைத்துக் கொள்ள இயலாத தனி நபர் இயக்கங்களாக கூட (லெட்டர் பேடு இயக்கங்களாக) சிதைந்துள்ளனர்.

இந்தப் பிளவும் பின்னடைவும் ஏன் ஏற்பட்டது? இதற்கு காரணம் என்ன? என்பது குறித்து மௌனம் சாதித்து வருகின்றனர்.

நடைமுறையில் காணும் தவறுக்கு தத்துவம் ளிவிடக் கூடாது வேண்டும் என்பதை புறக்கணிப்பதாக உள்ளது. ஆனால் தங்கள் நடைமுறைக்கான வழிமுறை மார்க்சியத்தை அடிப்படையாக கொண்டது தான் என வலியுறுத்துவதில் தான் கவனமாக உள்ளனர். இது வறட்டுச் சூத்திரமாக நடைமுறையில் ஏற்படும் தவறை தத்துவரீதியில் நியாயப்படுத்துவதாகும் என்பது தெளிவு.

எனவே தான் நாம் சொல்கிறோம். மா-லெ இயக்கம் பிளவுண்டதற்கான காரணம் தான் உருவாக்கிக் கொண்ட குறிக்கோள்-திட்டம், இதற்கு அடிப்படையான சமுதாய நிலைமை குறித்தும் சரி, சமூக சக்திகளை - வர்க்கங்களை குறித்த மதிப்பீடுகளிலும் தான் தவறு உள்ளது. இன்னும் சொல்லப்போனால், 30 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட இந்த காலக்கட்டத்தில் - குறிக்கோள் - திட்டம் அடிப்படையில் சரி என்பது முற்றிலும் பொருந்தாத ஒன்று.

ஏனென்றால் மா-லெ இயக்கம் புதிய சனநாயகப் புரட்சியை முன்வைத்து செயல்பட்ட இயக்கம். ஆனால் நடைமுறையில் பிளவை சந்தித்தது. இந்தப் பிளவு தற்செயலாக நிகழ்ந்தது; இது அவ்வியக்கத்தினர் எதிர்பார்த்த விளைவல்ல; மாறான விளைவு எனலாம்.

மேலும் புதிய சனநாயகப் புரட்சியை அவர்கள் (குழுக்கள்) முன் எடுக்க வேண்டுமெனில் முன் நிபந்தனையாக புரட்சிகரமான ஒன்றுபட்ட கட்சியாக மாறித்தீர் வேண்டி உள்ளது. இதை சாதிக்காமல் புரட்சியை முன் எடுக்க முடியாது.

மாலெ குழுக்கள் ஒன்றுபட வேண்டுமெனில் கருத்துப் பிரிவின் வேற்றுமைகள் களையப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு குழுவும் ஒட்டுமொத்தமான குறிக்கோள் - திட்டத்தில் அடிப்படையில் சரி என்றே கூறுகின்றனர். என்றபோதிலும் தேசிய, சர்வதேசிய நிலைமை குறித்தும், எதார்த்த வர்க்கங்களைப் பற்றிய மதிப்பீட்டிலும் கூட ஒருவருக்கொருவர் மாறுபடுகின்றனர். அதாவது மார்க்சிய வழிமுறையை கையாள்வதிலும், தங்களது நிலைப்பாட்டிற்கு ஏற்ப விளக்கமளிப்பதிலும் தத்துவமாகவே வளர்த்துள்ளனர்.

இந்தக் குழுக்களுக்கு இடையிலான முரண்பாடு 1840-களில் ஜெர்மனின் இடதுசாரி ஹெகல்வாதிகளோடு ஒப்பிடக் கூடியதாக உள்ளது. (இடதுசாரி ஹெகல்வாதிகள் குறித்த மேல் விவரத்துக்கு பிற்சேர்க்கையைப் பார்க்க)

கருத்து வேற்றுமைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்கான முன்முயற்சியோ, முறையான கருத்து பரிமாற்றமோ, விவாதமோ எதுவும் இல்லை. நடைமுறை வழிப்பட்ட அரசியல் போராட்டங்களில் கூட ஒற்றுமை இல்லை. கருத்து வேற்றுமைகளைக் கூட எதார்த்தத்துக்கும் மேலாகக் கூட பெரிது படுத்தப்படுகிறது. இது ஒவ்வொரு குழுவும் தம்மிடம் உள்ள தவறான கருத்துக்களை அகற்றவும், சரியான கருத்துக்களை வந்தடையவுமான முயற்சி இல்லை. ஆகவே கூடுதல் அல்லது குறைதல் மூலம் தான் அளவு (குழுக்கள்) பண்பாக (கட்சியாக) மாறும் என்ற இயங்கியல் விதியை புரிந்து கொள்ளாத ஒன்றாகிறது.

இதற்கு காரணம் மனித உணர்வுகளை விஞ்ஞானபூர்வமாக அணுகுவதாக இல்லை. ஆகவே தான். ஒவ்வொரு குழுவும் தனது உணர்வு பூர்வமான அம்சத்திற்கு அளவுக்கு அதிகமாக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகிறது. இதன்பின் விளைவாக ஒவ்வொரு குழுவும் மேன்மேலும் சிதைவது இயல்பாகி உள்ளது. குழுக்களுக்கு இடையிலும் தனது உணர்வுபூர்வமான அம்சத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் மூலம் அடுத்தவரின் குழுக்களின் உணர்வை கணக்கில் கொள்ளாததாகிறது. ஏன் தனது குழுவின் உணர்வையே - நிலைப்பாட்டையே விமர்சனமின்றி - உணர்வின்றி ஏற்கவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தை உடையதாகிறது.

இது "மக்கள் தான் உணர்வுபூர்வமாக வரலாற்றை படைக்கிறார்கள் தனிமனிதர்கள் அல்ல" என்ற மார்க்சின் வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாத கண்ணோட்டத்திற்கு எதிரானது. இது மார்க்சுக்கு முந்தைய பொருள்முதல் வாதக் கண்ணோட்டமாகும். அதாவது இடதுசாரி ஹெகல்வாதியான மாக்ஸ் ஸ்டீனரின் தத்துவமாகும். இதையே தான் வரலாற்றில் ஸ்டீனருக்கும், புருதோனின் தத்துவத்துக்கும் இணைப்பு உண்டாக்கி பக்குனின் பின்பற்றினார். இதையே மார்க்சம் - எங்கெல்கம் அரசாக வாதம் என வர்ணித்தனர்.

இத்தகைய தத்துவப் லோக்கு தோன்றக் காரணம் பொருள் உற்பத்தியில் பின்தங்கிய நிலைமையே ஆகும். இங்கு பின்தங்கிய உற்பத்திமுறை என்பது தரகு நிலவுடைமை தரகு முதலாளித்துவ உற்பத்தியையே குறிக்கிறது. இதன் விளைவாக பெருந்திரளான பாட்டாளிவர்க்கம் உருவாகாமலே, ஒருபுறம் சிறுதர உடைமை வர்க்கம் தோன்றுவதும் அழிவதும் சமுதாயத்தில் ஒரு போக்காக இருந்தது காரணம் ஆகும். நமது போன்ற நாடுகளில் நகர்ப்புறத்தில் அரசு முதலாளித்துவம் தோன்றியதன் கூடவே சலுகை பெற்ற தொழிலாளி வர்க்க பிரிவு உருவானது. இப்பிரிவை பிரதான சக்திகளாக கொண்ட சி.பி.ஐ., சி.பி.ஐ.(எம்) தோன்றியது. இந்த தொழிலாளி வர்க்கப் பிரிவினர் புரட்சிகர குணாம்சம் கொண்டவர்களல்லர். இதன்மூலம் சி.பி.ஐ., சி.பி.ஐ.(எம்) பிரிவினரும் கூட சந்தர்ப்பவாத இயக்கமாக மாறியதாக

காரணம் காட்டினர். எனவே நகர்ப்புறத்தில் வேலை செய்வதை எம்.எல் பிரிவினர் தவிர்த்தனர்.

எனவே கிராமப்புறத்தில் ஏழை, கூலி விவசாயிகளை கொண்ட இயக்கமாகவே சி.பி.ஐ. எம்.எல் உருவானது.

மேலும் அரசுக்கு மாற்றாக தங்களுக்கு அமைப்பை அதிகார அமைப்பாக முன் நிறுத்தினர். தனிநபர் அழித்தொழிப்பே வர்க்கப் போராட்டம் என சித்தரித்தனர். இதை தொலைநோக்காக பார்த்தால் பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதி காரத்தை வெறும் வன்முறையாக பார்ப்பதும் உள்ளடக்கமாகிறது. காலம் செல்லச் செல்ல, தனிநபர் பயங்கரவாதத்தை, பல குழுக்கள் கைவிட்டாலும் சிந்தனாமுறையில் இன்னும் பிரதிபலிக்கவே செய்கின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக தனித்தமிழ்நாடு கோரும் இயக்கங்கள் செயல்படுத்தியே வருகின்றனர்.

பொதுவுடைமை இயக்கம் என்பது பாட்டாளிவர்க்கத்தின் முன்னணிப்படை என்பர். ஆனால் சி.பி.ஐ., சி.பி.ஐ.(எம்) அமைப்பினர் நகர்ப்புற சலுகை பெற்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியாயினர். சி.பி.ஐ. (எம்.எல்) அமைப்போ கிராமப்புற விவசாயிகளை கொண்ட இயக்கமானது. இவ்விரு போக்குகளும் சமுதாயத்தில் ஒன்றின் குறையை இன்னொன்று நிறைவு செய்வதாயிற்று.

இதற்கு எதார்த்தத்தில் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கம் இல்லையெனினும் கருத்தியலான தலைமையாக்ககூட பாட்டாளி வர்க்கச் சிந்தனை இவ்வியக்கங்களிடம் இல்லாமல் போனது. இப்படியோரு தவறு மார்க்கக்கு முந்தைய சூழலில் வேண்டுமானால் தவிர்க்க இயலாதது என்று சலுகை அளிக்கலாம். ஆனால் மார்க்சியம் செயலில் ரஷ்ய, சீனப்புரட்சிகளை சந்தித்த பின்னரும் தோன்றியது என்பது மார்க்சின் போதனையை தவறாக பயன்படுத்திய நம்மையே பொறுத்ததாகும்.

குறிப்பாக சி.பி.ஐ. (எம்.எல்) இயக்கத்தினர் விவசாய வர்க்கத்தின் தலைமையை பிரதானமாக முன்நிறுத்துவது சாரத்தில் முதலாளிவர்க்க கண்ணோட்டத்தை சாரமாக கொண்டது. இதன் காரணமாகவே எம்.எல் குழுக்கள் பல குறிப்பாக தமிழகத்தில் இனம் சார்ந்த விசயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கான சூழலை உள்ளடக்கிய ஒன்றாகியது.

★ ★ ★ ★

1985-களுக்கு பின்னர் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் தாராளமயம், தனியார்மயம், உலகமயம், சமுதாயத்தில் புதிய சூழல்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன.

அதாவது மூன்றாம் உலகில் எஞ்சி இருக்கும் நிலவுடைமை உற்பத்தியை, அரசு முதலாளித்துவ உற்பத்தியை அழிப்பதாகவும் மாற்றாக முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையை கொண்டுவருவதாக உள்ளது. இதன் மூலம் சிறுதர விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள், சலுகை பெற்ற பாட்டாளி வர்க்கத்தினரை புரட்சிகரமான பாட்டாளிவர்க்க பெருந்திரளினராக

மாற்றுவதற்கு உள்ளது. இது தற்கால முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் முக்கிய பண்புக் கூறாகும்.

இந்தப் புதிய குழல்களையும் கூட இடதுசாரி இயக்கங்கள் கணக்கில் எடுக்கத் தவறிவிட்டனர். எனவே தான் தாராளமயம்... கொள்கைகளால் நாட்டிற்கு ஆபத்து தேசத்திற்கு ஆபத்து என்று வர்க்கப் பார்வையின்றி கூறுகின்றனர்.

இந்த எதிர்ப்பும் கூட பாட்டாளி வர்க்கத்தலைமை, அல்லது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கருத்தியலான தலைமை என்பதிலிருந்தும் கூட பின்தங்கி விட்டதையே காட்டுகிறது. ஆகவே தான் விவசாயிகள், சிறுதர உடைமை வர்க்கத்தினர் சுருக்கமாகச் சொன்னால் தந்தைவழி சமூக உறவுகளையே பாதுகாப்பதாக உள்ளனர். இது வரலாற்றில் பிற்போக்கான ஒன்றாகும். அதாவது இச்சமூகப் பிரிவினர் வரலாற்றின் சக்கரத்தை பின்னோக்கி இழுப்பவர்களாவர். எனவே புதிய சனநாயகப் புரட்சி என்பது சாத்தியம் இல்லை. சோசலிசப் புரட்சியே சாத்தியம் எனலாம்.

★ ★ ★ ★

இதுவரை நாம் பார்த்தவற்றிலிருந்து நாம் அறிவது.

மா-லெ குழுக்கள் கொண்டுள்ள தத்துவ ஞானம் மார்க்சியம் அல்ல; மாறாக மாக்ஸ் ஸ்டீனரின் அராஜகத் தத்துவஞானமாகும்.

அராஜகத் தத்துவம் என்பது முதலாளி வர்க்கத்தின் தலைகீழ் வாதமாகும். அதாவது முதலாளி வர்க்கத்தின் தத்துவஞானமான - கருத்து முதல், வாதத்தின் உச்சபட்ச முடிவான தனிமனிதனே இங்கும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறான். இயக்க தொடக்க காலத்தில் பெரும்பான்மையினரை அங்கத்தினராக கொண்டது காலப்போக்கில் தனிமனிதர் நலனை முன்னிறுத்தும் இயக்கமாக மாறுகிறது என்பது இதன் பொருளாகும். இதைவேறு வார்த்தையில் சொன்னால் இயக்கம் என்பது செயலற்று போகிறது எனலாம்.

எனவே ஒன்றுபட்ட கட்சியை மேற்கண்ட தத்துவஞான வழி முறையில் கட்ட இயலாது; புதிய சனநாயக புரட்சியை நடத்தவும் இயலாது.

இதற்கு மாறாக புதிய சனநாயகப் புரட்சிதான் சாத்தியம். குழுக்கள் ஒன்றிணைவதும் கூட நிகழக் கூடியது எனச் சொன்னால், அது தனது நடைமுறைக்கு மீறிய அகவயமான விருப்பமே ஆகும். இவ்விருப்பம் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத கருத்தினும் கருத்தாகவே எஞ்சி நிற்பதும் காண்க.

மேலும் உலக வரலாற்றில் அராஜகவாதத்தை வழிகாட்டியாக கொண்ட கட்சியினர், ஒரே தலைமையின் கீழோ, ஒன்றுபட்ட கட்சியாகவோ ஒருபோதும் இருந்தது இல்லை. இதற்கு மா-லெ இயக்கமும் விதிவிலக்கல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் இது மார்க்சின் அறிதல் அணுகுமுறையிலிருந்து வேறுபடுகிறது. அதாவது குழுக்களுக்கு இடையேயான முரண்பட்ட கருத்துக்கள் அவ்வப்போது விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது ஒன்றிணைவது சாத்தியமே எனச் சொன்னால் நாம் கேட்கும் கேள்வி இது தான். 30 ஆண்டுகள் என்பது வரலாற்றில் மாபெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த போதுமானது. இக்காலப் பகுதியில் ஏன் புரட்சியாளர் ஒற்றுமை சாத்தியப்படாமல் போனது? காரணம் எதார்த்த நிலைமையிலிருந்து கருத்து மாறுபட்டிற்கு காரணத்தை கண்டு பிடிப்பதற்கு பதிலாக வரலாற்றுக்கு வெளியிலிருந்து வறட்டுச் சூத்திரமாக காண்பது தான்; மேலும் அதையே (ஒரு குழு தனது உணர்வையே) நியாயப்படுத்துவதும், தனித்தத்துவமாக வளர்த்தெடுப்பதும் ஆகும். இது வரலாற்றில் எதார்த்த உலகத்தை அறிய முடியும்; நமது - புலணுணர்வுள்ள - சிந்தனையில் எதார்த்த உலகத்தை பிரதிபலிக்க முடியும். மேலும் இதன்மூலம் நமக்கு தகுந்தவாறு சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்க முடியும் என ஒப்புக் கொண்டே... முடிவாக அதற்கு எதிராக இருப்பதாகும். அதாவது அறியொண வாதத்தை கைக்கொள்வதாகும். இத்தகைய அறிதல் முறை பார்வைக்கு பொருள் முதல் வாத அணுகுமுறையாகவே உள்ளது. ஆனால் உள்ளடக்கத்தில் வேறுபடுகிறது. இப்போக்கை எங்கெல்ல வெட்கப்பட்டு கண்ணை மூடிக் கொள்ளும் பொருள் முதல்வாதம் என வர்ணித்தார். இவர்களை விவாதத்தில் வெற்றி கொள்வது மெத்தக் கடினமே எனவும் குறிப்பிடுகிறார். இதையே குழுக்களுக்கு இடையே தோன்றும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

ஒட்டுமொத்தமாக பார்த்தால் சி.பி.ஐ(எம்.எல்) குழுக்களின் தத்துவஞானம் உலகை மாற்றுவதாக இல்லை; விளக்குவதாக மட்டுமே உள்ளது. எனவே இத்தகைய தத்துவஞானம் புரட்சியாளர்கள் தத்துவஞானமல்ல; போராட்டக்காரர்களின் தத்துவஞானமும் அல்ல; மாறாக ஊசலாட்டக்காரர்களின் - தத்துவஞானமாகவே உள்ளது. எனவே சாரத்தில் கருத்து முதல்வாதமே என அறிக!

பிற்சேர்க்கை

இடதுசாரி ஹெகல்வாதிகள்

ஹெகல் ஜெர்மன் முதுபெரும் தத்துவஞானி, அவர் காலத்தில் நிலவிய பிரஷ்ய நிலவுடைமை அரசே அறுதியும் இறுதியுமான வடிவம். அதாவது நிலவுடைமை வர்க்கத்துக்கு கீழ்ப்பட்டே மற்றைய வர்க்கத்தினர் தங்களது உடைமை உரிமை கோரிக்கைகளை முன்வைக்க வேண்டும். இந்த விளக்கத்தை பிரஷ்ய அரசு வரவேற்றது. போற்றி பாரட்டியது. ஹெகலின் தத்துவஞானம் அரசுத்துறை தத்துவஞானமாகவே பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. சலுகை அளித்தது.

அதே நேரத்தில் வளர்ந்து வந்த முதலாளி வர்க்க நலன்களுக்கு இந்த ஹெகலின் தத்துவம் நியாயப்படுத்திய சட்டவரம்பு எதிராக இருப்பதை கண்டது. ஹெகலின் தத்துவஞானத்தின் இயங்கியல் வழிமுறையிலேயே நிலவுடைமைக்கு எதிராக போராடியது. அதாவது ஹெகலின் வழிமுறையை ஆதரித்தது. நிலவுடைமை அமைப்பே இறுதியானது என்பதை நிராகரித்தது.

இந்த நிலவுடைமை வர்க்கத்துக்கு எதிரான முதலாளி வர்க்க ஆதரவு நிலையை மொத்த முழுமையாக வெளிப்படுத்த பலர் முனைந்தனர். ஆனால் தோற்றனர். இருந்தபோதிலும் ஸ்டீனர், புரூனோபெளவர், ஷ்டிராவுஸ், பாயர்பாஹ் மட்டுமே முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் தங்களை இடதுசாரி ஹெகல்வாதிகள் என அழைத்துக் கொண்டனர். இவர்களில் பாயர்பாஹ் மட்டுமே மிக முக்கியமானவர்.

நிலவுடைமை எதிர்ப்பைக்கூட தத்துவஞான அடிப்படையிலேயே வெளியிட்டனர். இன்னும் சொல்லப்போனால் மிதவாதத் தன்மை கொண்டவர்களாகவே காட்டிக் கொண்டனர். இதற்கு ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்க எழுச்சிகளும் காரணமாக அமைந்தன. அதோடு மட்டுமல்லாமல் பிரான்சில் தொழிலாளி வர்க்கம் தன்னை அரசியல் அதிகாரம் கோரும் வர்க்கமாக காட்டிக் கொண்டதும் காரணம் என்றால் மிகையாகாது.

இடதுசாரி ஹெகல்வாதிகள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தான் முதலாளிவர்க்க ஒட்டுமொத்த நலனை முன்னிறுத்துபவர்களாக காட்டிக் கொண்டபோதிலும் குறைபாடுகள் இருக்கவே செய்தன. இதை அவர்களது தத்துவ மோதல் நடைமுறைகள் எடுத்துக்காட்டுகிறது. சிறுகுறையை பெரும் குறையாக அளவுக்கு அதிகமாக எடுத்துகாட்டுவதும் காணத்தக்கது.

இதே போல் "புதிய சனநாயகப் புரட்சி" என்ற புள்ளியில் அனைத்து மா-லெக் குழுக்களும் உடன்பட்டாலும் அதைச் சாதிக்கின்ற வழிமுறை ஒருவருக்கொருவர் (குழுக்களுக்கு இடையே) சிறிய அளவிலோ பெரிய அளவிலோ மாறுபாடுகள் உள்ளன. என்றபோதிலும் குறைநிறைகளைக் ஒருவருக்கொருவர் மிகைப்படுத்தி காட்டினர். எனவே புரட்சியாளர் ஒற்றுமை மற்றும் அவர்கள் கண்ணோட்டப்படியான புதிய சனநாயகப் புரட்சியை நோக்கி முன்னேற முடியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இவ்வகையில் இடதுசாரி ஹெகல்வாதிகளும், (மா.லெ குழுக்களும்) இடதுசாரிகளிடையேயும் ஓர் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இவ்வொற்றுமையும் கூட நடைமுறையில் தத்துவத்துறையில் சாரம்சமாக ஒன்றாகவே உள்ளதும் காண்பதாகவே உள்ளது. இதற்கான விளக்கம் கட்டுரையிலேயே தொடர்கிறது.

**பின் நவீனத்துவம் குறித்து
'பயண'த்துக்கும் 'உறவு'க்கும் இடையே
கருத்துப் போர்**

முன் கதை :

திரு. பி.கே. சுப்பிரமணி அவர்களை ஆசிரியராக கொண்டு பெங்களூரிலிருந்து (முகவரி : P.K. SUBRAMANI, PAYANAM PUBLISHER, L.56 KV TEMPLE STREET, SULTHANPET, BANGALORE - 560053). இடதுசாரிக் கருத்தியல் வெளிப்பட வெளியாகும் இதழ் பயணம். பயணம் இதழ் 11 (ஜனவரி - பிப்ரவரி 2000)-ல் 'பின் நவீனத்துவம் - பழங்காலத்திய புலம்பல்' எனும் தலைப்பில் பி.கே. சுப்பிரமணி எழுதிய நாலரை பக்க கட்டுரை இடம் பெற்றிருந்தது.

பி.கே. சுப்பிரமணி அவர்களின் பின்நவீனத்துவம் குறித்த மேலோட்டமான பார்வையை திறனாய்வுக்குட்படுத்தும் முகமாக நமது இதழாசிரியர். கா.சே. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் விரிவான தனிக்கடிதம் (பார்க்க : கருத்துப்போர் முதல் பகுதி) ஒன்றை பயணத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

அக்கடிதத்தையும் கூட முந்தைய பொருள் போலவே மேலோட்டமாக புரிந்து கொண்ட 'பயணம்' ஆசிரியர் குழு கடிதத்தின் இரண்டு பத்தியை. (அதுவும் பல்வேறு பத்திகளிலிருந்து ஒவ்வொரு வரியாக கோர்த்து) மட்டும் போழிறபோக்கில் இதழ் 13-ல் வெளியான 'பின்நவீனத்துவமும் - சில விளக்கங்களும்' எனும் கட்டுரையில் (பார்க்க : கருத்தியல் போர் பகுதி II) வெளியிட்டு 'உறவு'ஐயும் பின்நவீனத்துவப் பார்வையுடையது என முத்திரை குத்த முயல்கிறது.

உண்மையில், 'உறவு', பின் நவீனத்துவ கருத்தியல் தோற்றத்தின் சமூக யதார்த்தை விளக்க முயல்கிறதே தவிர பின்நவீனத்துவ கண்ணோட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டல்ல. 'உறவு'ன் ஒரே பார்வை மார்க்சியம் தவிர மற்றேதுமல்ல. இதை விளக்குவதாகவே பயணம் இதழ்13-ன் விளக்கங்களுக்கு விளக்கமளிக்கிறது. கருத்தியல்போர் பகுதி III வாசகத் தோழர்களே உங்கள் கருத்தையும் எழுதுங்கள்.

கருத்துப் போர் பகுதி-I

அன்புத் தோழரே!

தங்களது பின்நவீனத்துவம் - பழங்காலத்திய புலம்பல் எனும் கட்டுரை படித்தேன். தங்களது விமர்சனம் மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் சரியானதே!

ஆனால் உள்ளார்ந்து பார்த்தால் தவறானதே! பின்நவீனத்துவம் குறித்து விமர்சிப்பவர்களும் கூட பின்நவீனத்துவ கண்ணோட்டத்திலிருந்து விடுபட்டதாக தெரியவில்லை.

பின்நவீனத்துவம் உலகை அறியும் - மாற்றும் முயற்சியில் அறியொணாவாதத்தை அடிப்படையாக கொண்டது. அறியொணாவாதத்தில் கூட பலவகை உண்டு. என்றாலும் சாராம்சமாகப் பார்த்தால் பின்நவீனத்துவம் தன்னை தத்துவப் போக்காக உருவாக்கிக் கொள்வது; ஐரோப்பாவில் நிலவுடமை சமுதாயத்திலிருந்து முதலாளித்துவ சமுதாயம் தோன்றும் காலமாகும். அதாவது நிலவுடமைச் சமூகத்தில் இடைநிலைவர்க்கமாக உதித்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் கண்ணோட்டமாகியது. தனது வளர்ச்சியில் தனக்கு கீழ்ப்பட்ட வர்க்கத்திரளாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை (விவசாயப் பெருந்திரளை) மாற்றும் முயற்சியாகவும் வரலாற்றில் அறியொணாவாதம் பயன்பட்டுள்ளது.

இந்தியச் சூழலில் அறியொணாவாத அணுகுமுறை பழமையானது. குறிப்பாகச் சொன்னால் பௌத்த தத்துவ அறிஞர் நகார்ச்சுனரக் கூறலாம். ஐரோப்பாவில், கான்ட், ஹீயும் மற்றும் இன்றைய பின்நவீனத்துவ ஆசிரியர்களையும் வகைப்படுத்த முடியும்.

இன்றைய உலகில் அனைத்து நாட்டு ஆளும் வர்க்கங்களும் கூட தாராளமயம் (தடையற்ற வர்த்தகம், தடையற்ற முதலீடு), தனியார்மயம், உலகமயம் எனும் கொள்கையை செயல்படுத்துகின்றனர். அல்லது தங்களது நலன்களை ஒட்டி விமர்சனபூர்வமாக ஆதரிக்கின்றனர்; செயல்படுத்துகின்றனர்.

இக்கொள்கையை சாராம்சமாக எடுத்துக் கொண்டால் 'உறவு' கடந்த பல இதழ்களில் 'உலக முதலாளித்துவப் புரட்சி' என அழைக்கிறது. மேலும் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இக்கொள்கை நடைமுறை பின்பங்கிய உற்பத்தி முறையை (அதாவது முதலாளித்துவ உற்பத்திமுறைக்கு முற்பட்ட அனைத்து உற்பத்தி முறைகளையும்) அழிப்பதாகும். முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையை கொண்டு வருவதும் ஆகும்.

மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இம்மாறுதல் ஐரோப்பாவில் நிலப்பிரபுத்துவம் அழிந்தது போல இல்லை; அதாவது ஏகபோக மூலதன ஏற்றுமதியின் காரணமாக ஏகபோக முதலாளி வர்க்கமும் முன்னாள் காலனி நாட்டு தரகு முதலாளி வர்க்கத்துடன் இணைந்தும் மேற்கொள்வதாகிறது.

இந்நடைமுறை எப்படியிருப்பினும் நிலவுடமை உற்பத்தி முறையை அழிப்பது; முதலாளித்துவ உற்பத்திமுறையை கொண்டு வருவதாகும்.

இதுவும் கூட ஏகபோக முதலாளித்துவம் நிலவுடமை உற்பத்தியை அழிக்காது; பாதுகாக்கும் என்பதை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

மேலும் 1850-60-ம் ஆண்டுகளில் மார்க்சம் எங்கெல்சும் முதலாளி

வர்க்கம் எங்கெல்லாம் காலடி எடுத்து வைக்கிறதோ (காலனி நாடுகள் உட்பட) அங்கொல்லாம் பின்தங்கிய உற்பத்திமுறைக்கு முடிவு கட்டும் என எதிர்பார்த்ததை இன்று தான் (1985-க்குப் பின்) செயல்படுத்துவதாகிறது.

உலகில் எஞ்சியிருக்கும் முதலாளித்துவத்துவத்துக்கு முற்பட்ட உற்பத்தி முறையை அழிப்பதை துரிதப்படுத்தும் முயற்சியாகவே பின் நவீனத்துவம் உருவாகி உள்ளது. ஆகவே தான் தாங்களும் கூட. "...பின்நவீனத்துவ வாதிகள் மேற்கண்ட முதலாளித்துவ 'சீர்கேடுகளுக்கு எதிராக எதுவும் வாய்திறப்பதில்லை" (பயணம்-11 பக்கம்-5) என எழுத நேர்ந்திருக்கிறது என உணர முடியும்.

பொதுவுடமைவாதிகள் நமது எதிரி (தரகு) நிலவுடமை வர்க்கம் தரகு முதலாளி வர்க்கம், ஏகபோக முதலாளி வர்க்கம் என்பர். இவ்வெதிரிகளை வீழ்த்தி சமூக மாறுதலை சாதிப்பதில் பின்தங்கி உள்ளனர். - ஏன் அவர்களே பல்வேறு கட்சிகளாக குழுக்களாக சிதறி உள்ளனர். மேலும் பன்னாட்டு முதலாளிகள் மற்றும் இந்திய முதலாளிகள் நிலவுடமை உற்பத்தியை அழிப்பதை செய்கின்றனர்.

இதை பொதுவுடமைவாதிகள் நம் போன்ற நாடுகளில் 'விவசாயம்' அழிவதாக கூறுகின்றனர். இது தெளிவில்லாத கருத்தை முன் வைக்கும் வார்த்தைகளாகின்றன. ஏன் நிலவுடமை உற்பத்தியை நாம் அழிக்காததால் ஏகபோக முதலாளிவர்க்கம் முன்நின்று செய்வதை ஏற்க முடியாது என்பதாகிறது. நமது புலன்களுக்கு அப்பால் நடைபெறும் மாற்றம் ஏற்க வியலாது என்ற கண்ணோட்டமும் ஆகிறது. இது எதார்த்தவாதம் அல்ல; மாறாக அறியொணாவாதக் கண்ணோட்டத்தை கைக் கொள்வதாகிறது. இத்தகைய தத்துவ ஞானத்தைத் தான் எங்கெல்ல வெட்கப்பட்டு கண்ணை மூடிக் கொள்ளும் பொருள் முதல்வாதம் என்றார் என்பது காணத்தக்கது.

இதெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால் அனைத்து பொதுவுடமை இயக்கங்களும் எதார்த்தவாத அணுகுமுறையிலிருந்து விலகிவிட்டன; மேலும், சம்பிரதாய பூர்வமான முறையிலே தான் தங்களது எதிர்ப்பை காட்டுவதாக (சம்பிரதாய தர்க்கவியலும் இயக்கவியலும்) எண்ண முடியும்.

ஆனால் பின்நவீனத்துவ வாதிகள் தெளிவாகவே சொல்கின்றனர். அதாவது நிலவுடமைையை எதிர்ப்பது; முதலாளித்துவத்தை ஆதரிப்பது என்று. ஆனால் பொதுவுடமைவாதிகள் நடப்பின் போக்கை புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றனர். எனவே தான் பொதுவுடமை கட்சிகளில் இருந்த பலரும் வெளியேறி பின்நவீனத்துவ அணுகு முறையை கையாள்வதாகிறது.

குறிப்பாகச் சொன்னால், தமிழகச் சூழலில் பின்நவீனத்துவம் பேசும் அ. மார்க்ஸ் கூட பொதுவுடமை முகாமில் இருந்தவர் தான். அவரை புத்தக வாயிலாக மட்டுமல்ல நேரடியாகவே நான் அறிவேன். ஏன்

அவரது கண்ணோட்டத்திற்கு மாற்றாக உறவு-2, 4, 6 மூலம் விமர்சனம் முன்வைத்துள்ளோம். அதற்கு இதுவரை அ.மார்க்ஸ் எந்தவித பதிலும் அளிக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் விபரத்திற்கு தாங்களும் பார்க்க, படிக்க வேண்டுகிறேன்.

இதெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால் பின்நவீனத்துவம் - பழங்காலத்திய புலம்பல் என ஒதுக்க முடியாது. ஏனென்றால் பின்நவீனத்துவம் நிலவுடமை உற்பத்தியை அழிப்பதை முன்னெடுக்கிறது. முதலாளித்துவ உற்பத்தியை கொண்டுவருவதை ஊக்கமளிப்பதாகும். இந்தக் கூரிய வேறுபாட்டை பொதுவுடைமை வாதிகள் கணக்கில் எடுக்காமல் பின்நவீனத்துவ எதிர்ப்பை உமிழ்வது சரியான அல்ல; அதோடு மட்டுமல்லாமல் பின்நவீனத்துவ அறிதல் அணுகுமுறையை பொதுவுடைமைவாதிகள் கைக்கொள்வதாகவே இருக்கும். எனவே பின்நவீனத்துவம் - பழங்காலத்திய புலம்பல் என்பதோடு "இன்றைய பொதுவுடைமைவாதிகள்" புலம்பல் என்பதையும் வருங்காலத்தில் இணைத்துப் பேச வேண்டி வரும்...

தோழமையுடன்

உறவு. பாலசுப்பிரமணியன்

கருத்துப் போர் : பகுதி II

பயணம் 11-ல் வெளியான "பின்நவீனத்துவம் - பழங்காலத்திய புலம்பல்" என்னும் கட்டுரைக்கு "உறவு" பத்திரிகையிலிருந்து மறுப்பு வந்துள்ளது. அக்கடிதம் இப்படிச் சொல்லுகிறது...

பின் நவீனத்துவம் உலகை அறியும், மாற்றும் முயற்சியில் அறியவொணா வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஐரோப்பாவில் நிலவுடைமைச் சமுதாயத்திலிருந்து முதலாளித்துவ சமுதாயம் தோன்றிய காலத்தில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் கண்ணோட்டமாகியது. உலகில் எஞ்சியிருக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கு முற்பட்ட உற்பத்தி முறையை அழிப்பதை துரிதப் படுத்தும் முயற்சியாகவே பின் நவீனத்துவம் உருவாகியுள்ளது. பொதுவுடைமைவாதிகள் நம் போன்ற நாடுகளில் இதை விவசாயம் அழிவதாகக் கூறுகின்றனர். இது தெளிவில்லாத கருத்தை முன்வைக்கும் வாதங்களாகின்றன. நிலவுடைமை உற்பத்தியை பொதுவுடைமைவாதிகள் அழிக்காததால் அதை ஏகபோக முதலாளி வர்க்கம் முன் நின்று செய்வதை ஏற்க முடியாது என்பதாகிறது. நமது புலன்களுக்கு அப்பால் நடைபெறும் மாற்றம் ஏற்கவியலாது என்கிற கண்ணோட்டம் ஆகிறது. இது எதார்த்தவாதமல்ல. மாறாக அறியவொணா வாதத்தைக் கைக் கொள்வதாகிறது.

இதெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால் பொதுவுடைமை இயக்கங்கள் எதார்த்தவாத அணுகுமுறையிலிருந்து விலகிவிட்டன என்று எண்ண முடியும். ஆனால் பின் நவீனத்துவவாதிகள் தெளிவாகவே சொல்கின்றனர். அதாவது நிலவுடைமையை எதிர்ப்பது. முதலாளித்துவத்தை ஆதரிப்பது என்று. ஆனால் பொதுவுடைமை வாதிகள் நடப்பின் போக்கை புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றனர். எனவேதான் பொதுவுடைமைக் கட்சிகளில் இருந்த பலரும் வெளியேறி (எ.கா. அ. மார்க்ஸ்) பின் நவீனத்துவ முறையை கைக் கொள்வதாகிறது. பின் நவீனத்துவம்-பழங்காலத்திய புலம்பல் என்பதோடு "இன்றைய பொதுவுடைமை வாதிகளின் புலம்பல்" என்பதையும் வருங்காலத்தில் இணைத்துப் பேச வேண்டி வரும்.

எஸ். இராமகிருஷ்ணன், அ. மார்க்ஸ் போன்றவர்களின் பின் நவீனத்துவத்துக்கும், "உறவு"க் காரர்களின் பின் நவீனத்துவத்துக்கும் நிறைய வேறுபாடு உள்ளது என்றாலும் அது குறித்து நாம் எதுவும் சொல்லப் போவதில்லை. உறவு பத்திரிகைக்கான நமது பதில் இதுதான்:

உலகம் அறிய முடியாதது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது அறியவொணா வாதம். உலகில் அறியப்படாதவைகளே உள்ளன. அறிய முடியாதவைகள் என்று எதுவுமே இல்லை என்பது தான் பொதுவுடைமை வாதிகளின் நிலைபாடு. அறியவொணா வாதத்தையும் பொதுவுடைமை வாதிகளையும் முடிச்சு போடுவது அவசியமற்ற, அர்த்தமற்ற செயலாகும்.

நில உற்பத்திக்கும், நிலவுடைமை உற்பத்திக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை 'உறவு'க்காரர்களால் உணர முடியும் என்று நம்புகிறேன். நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்துக்கு ஒருவரே உடைமையாளராக இருப்பதை ஒழிப்பதே நிலவுடைமை உற்பத்தியை ஒழிப்பது என்பதாகும். நான்கு ஏக்கர் ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தில் உற்பத்தி செய்யும் நிலைமைகளை ஒழிப்பது நிலவுடைமை உற்பத்தியை ஒழிப்பது என்பதாகிவிடாது மாறாக நில உற்பத்தியை ஒழிப்பதாகவே கருத முடியும். பயிர்கள் வளரும் வயல்களில் கட்டடங்கள் வளர்கின்றன என்று கவிஞர்கள் வருத்தப்படுவது அர்த்தமில்லாமல் அல்ல. நிலத்திலிருந்துதான் மனிதனே உற்பத்தியாளன் என்பதா. நிலஉற்பத்தியை நிராகரித்து விட்டால் மனிதகுலம் வாழமுடியாது. நில உற்பத்தியை நவீனப்படுத்த வேண்டும். முடியும் என்பது வேறு விசயம்.

நில உற்பத்தியை ஒழிப்பது நிலவுடைமை உற்பத்தியை ஒழிப்பது ஒன்றுதான் என்று 'உறவு'க்காரர்கள் கருதினாலும் கூட முதலாளித்துவம் தன்னுடைய மூலதன வளர்ச்சிக்காக தான் அதைச் செய்கிறதே தவிர சமூக வளர்ச்சிக்காக அல்ல. பொதுவுடைமைவாதிகள் நிலவுடைமை உற்பத்தியை மட்டுமல்ல, நிலவுடைமை உற்பத்தி, தொழில் உடைமை

உற்பத்தி ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்த "தனி உடைமை" உற்பத்தியை ஒழிக்கும் நோக்கம் கொண்டவர்கள் என்பதால், சுயநலத்துக்காக நிலவுடைமை உற்பத்தியை மட்டும் ஒழிக்க விரும்பும் முதலாளித்துவ, பின் - நவீனத்துவ வர்க்கங்களின் பின்னால் செல்ல வேண்டிய அவசியம் பொதுவுடைமைவாதிகளுக்கு ஒரு காலமும் வராது.

- கார்க்கிப் பிரியன்

(ஆசிரியர் குழுவிற்சாக)

கருத்துப்போர் பகுதி III

"பயணம்" - இதழ் -13-ல் பின்நவீனத்துவ விமர்சனம் குறித்த எமது கடிதமும் தங்கள் பதிலும் வந்துள்ளது. அது தெரிவிப்பதாவது.

எமது கடிதம் விரிவாக 4 பக்கங்கள் கொண்டதை இரண்டு பாராக்களாக சுருக்கப்பட்டுள்ளது. முழுமையான கண்ணோட்டமும், தெளிவான கருத்தும் கூட சிதைக்கப்பட்டுள்ளது. தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டு, உறவு-ன் மீது அவதூறு பரப்புவதாக - அதற்கு ஏதுவாக உள்ளது. இது இடதுசாரி சிந்தனை மரபுக்கு உரியதல்ல. இதன் காரணமாக உறவு-இதழில் மேற்படி கடிதத்தை வெளியிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும் வாசகர்கள் மத்தியில் நமது கண்ணோட்டம் கருத்தின் நியாயத்தை எடுத்து வைப்பதன் மூலம் விவாதத்தை மேலும் முன் எடுத்துச் செல்ல உதவும் என்ற நிலையில் வெளியிடுகிறோம்.

இனி உள்ளடக்கம் குறித்து நமது பார்வையை பதிவு செய்வோம்.

(1) பயணம் இந்திய, தமிழகச் சுழலில் சி.பி.ஐ, சி.பி.ஐ.(எம்), சி.பி.ஐ.(எம்.எல்) குழுக்கள் - போன்றவற்றில் எந்த அமைப்பை முரணற்ற மார்க்சின் உலகப்பார்வையை கொண்டதாக கருதுகிறது. இதை வெளிப்படுத்தாமல் ஒட்டுமொத்த பொதுவுடைமை இயக்க ஆதரவிலிருந்து பேசுவது சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு எவ்வளவோ எல்லை விட்டு வைத்திருக்கிறது.

அறியொணா வாதக் கண்ணோட்டம் ஒட்டுமொத்த இடதுசாரி இயக்கங்களிடம் காணப்படுகிறது என்று தெளிவாகவே சொல்கிறோம். அதேநேரத்தில் பின்நவீனத்துவ வாதிகளிடமும் இது காணப்படுகிறது என்றும் சொல்கிறோம். இதை தெளிவாகச் சொன்னால், பின் நவீனத்துவவாதிகள் தங்களது அறிதல் அணுகுமுறையை தெளிவாக, வெளிப்படையாக முன்வைக்கிறார்கள், ஆனால் இடதுசாரி இயக்கங்களின் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. அதாவது, மார்க்சின் இயங்கியல் பொருள் முதல் வாதக் கண்ணோட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்வது வேறு; அதை ஒவ்வொரு துறைக்கும் பொருத்திச் செயல்படுத்துவது

வேறு. இதை நிரூபிக்கும் வகையில்தான் அவர்களது அணுகுமுறை உள்ளது.

அதாவது பின்நவீனத்துவம் என்பது தற்பொதைய சமுதாய நிலைமையில் அதன் வர்க்கநலன், நிலவுடைமைக்கு எதிரான முதலாளிவர்க்க நலனை வெளிப்படுத்துவது ஆகும்.

மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் நிலவுடைமை, முதலாளித்துவம், சோசலிசம் என்பது முன்னோக்கிய வளர்ச்சியின் தவிர்க்க இயலாத கட்டங்கள். நாம் (மார்க்சியவாதிகள்) நிலவுடைமையை, முதலாளித்துவத்தை ஒழித்து சோசலிசத்தை படைக்க விரும்புகிறோம். அதே நேரத்தில் நிலவுடைமையை முதலாளித்துவம் ஒழித்தால் வரவேற்கவே வேண்டும். அதை விடுத்து ஒட்டுமொத்த எதிர்ப்பு என்பது எதார்த்தத்துக்கு பொருந்தாது.

மேலும் பைத்தியத்தை பார்த்து பைத்தியம் என்று சொன்னால் அப்பைத்தியம் நம்மை பைத்தியம் என்று அழைக்கும். அதுபோலவே உறவை பின்நவீனத்துவம் என அழைப்பதும்.

(2) நில உற்பத்தி நிலவுடைமை உற்பத்தி என பிரித்துள்ளீர்கள். இதில் நில உற்பத்தி என்ற வார்த்தை சரியான பொருள் தரவில்லை. தங்களது கண்டுபிடிப்பு போலும்.

நிலவுடைமை உற்பத்திமுறை அழிதல் என்பது நிலவுடைமையாளர்கள் மட்டுமே அழிதல் என்பதாக புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றால், ஆற்றில் வெள்ளம் வந்தால் எல்லாம் தான் வரும். யாருக்கு வலிமை உள்ளதோ அவர்கள் பிழைத்துக் கொள்வர். இது டூர்வினிய கொள்கை.

இது சமுதாய நடைமுறைக்கும் பொருந்தும். நிலவுடைமையாளர் - தரகு முதலாளியாக மாறவேண்டும். இல்லையெனில் நடுத்தர விவசாயியாக மாறவேண்டும். இல்லையெனில் உடைமையற்ற வர்க்கமாக மாறிடவேண்டும் அதேபோல் நடுத்தர விவசாயி நவீன பண்ணை விவசாயம் செய்பவராக - முதலாளி வர்க்கமாக மாற வேண்டும். இல்லையெனில் உடைமையற்ற வர்க்கமாக மாறித்தீர வேண்டும். இது சமுதாய இயக்கப் போக்கு.

பாட்டாளிவர்க்கம் என்பது முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் விளைபொருளாகும். எல்லா வர்க்கங்களும் பொருள் உற்பத்தி முறையின் வளர்ச்சியின் முன்னால் அழிந்து விடுகின்றன. பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டும் தான் நேரடி விளைபொருளாய் இருக்கிறது. எனவே தான் பாட்டாளி வர்க்கம் என்பது தனக்காக மட்டும்ல்லாது ஒட்டுமொத்த மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் - மாற்றத்திற்கும் தலைமை ஏற்படாய்

உள்ளது. இத்தகைய முற்போக்கான வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படைதான் பொதுவுடைமை இயக்கம். பொதுவுடைமைவாதிகள் பாட்டாளிவர்க்க நலன் என்ற நிலையிலிருந்து தான் எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் பார்ப்பர். நடுத்தர விவசாயி வர்க்கம் போன்றவர்களையும் கையாள்வர். ஆனால் ஒருபோதும் பாட்டாளி வர்க்கம் அல்லாத சக்திகளின் நலனை பிரதானமாக முன்னிலைப்படுத்துவது இல்லை.

ஆனால், அதே நேரத்தில் நடுத்தர விவசாயிகள் புரட்சிப்பணியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நேச சக்தியாகவே இருக்கும். ஒருபோதும் தலைமை சக்தியாக இருக்க இயலாது.

மேலும் எதார்த்த சூழலில் பாட்டாளி வர்க்கம் இருக்கிறதா இல்லையா என்ற கருத்து வேற்றுமை உண்டு. நமது கருத்தில் இன்று பாட்டாளி வர்க்கம் (உடைமையற்ற வர்க்கம்) குறைவாகவே உள்ளது. பெரும்பாலும் அரசுத் துறை பொதுறை நிறுவனங்களில் பணி செய்வோர் பிரபல குல பாட்டாளி வர்க்கம் ஆவர். இவர்கள் உடைமைச் சிந்தனை உள்ளவர்கள். நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு ஒப்பானவர்கள். தற்பொதைய முதலாளித்துவ வர்க்க கொள்கை காரணமாக பாட்டாளி வர்க்கம் உதித்தெழும் என நம்புகிறோம்.

நடுத்தர விவசாயி வர்க்க நலனிலிருந்து நிலவுடைமை ஒழிப்பை புரிந்து கொள்வது மார்க்சின் பார்வைக்கு எதிரானதாகும்.

(3) பொதுவுடைமை இயக்கங்கள் தனிச்சொத்துடைமை ஒழிப்பை பிரதானமாக முன்நிறுத்துகின்றவர்களாக உள்ளனரா?

(4) பின்நவீனத்துவம் என்பது சமுதாயத்தின் அவசியம். இந்த அவசியத்தை நமது விருப்பு வெறுப்பு மூலம் ஒழித்துவிட முடியாது. மதிப்பிடவும் கூடாது. ஏனென்றால் அது வரலாற்றுத் தேவை. ஒருவேளை பொதுவுடைமைவாதிகள் இப்பணியை சூழல் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப செய்திருந்தால் பின் நவீனத்துவம் தோன்ற வாய்ப்பு இல்லாமலே தமிழகத்தில் இருந்திருக்கும்.

(5) நாம் பொதுவுடைமை தத்துவத்தை முழுமையாக ஏற்கிறோம். ஆனால் அதை தவறாக பயன்படுத்தும் பொதுவுடைமை இயக்கங்களை எதிர்க்கிறோம். இதை கடந்த உறவு இதழ்களில் முன்வைத்தே வந்துள்ளோம்.

(6) உறவு தெளிவாக வாத பிரதி வாதங்களை விருப்பு வெறுப்பற்று பிரசுரித்தே வருகிறது. இன்னும் தங்களுக்கு மாற்றுக் கருத்து இருப்பின் சுருக்கமாக தெளிவாக எழுதவும். வெளியிட தயராக உள்ளோம். மாற்றுக்கருத்து இருப்பின் மறுப்பும் சேர்ந்தேவரும்.

மாநாட்டுச் செய்தி

செர்மன் நாட்டின் பெர்லின் மாநகரில், ஆகஸ்டு மாதம் 5, 6 தேதிகளில் இடதுசாரிகள் மாநாடு நடைபெற்றது. மாநாட்டில் பல்வேறு தலைப்புக்களில் செர்மனிலிருந்து தோழர்கள் அழகலிங்கம், உமா, நிருபா, பரராஜசிங்கம், ரஞ்சித், தமிழரசன், இங்கிலாந்திலிருந்து தோழர். யமுனா ராசேந்திரன், பிரான்ஸிலிருந்து தோழர். அசோக் கலந்து கொண்டு கட்டுரை வாசித்தனர்.

மாநாட்டில் நேரடியாக கலந்து கொள்ள இயலாத தொலைதூர பகுதியிலிருந்து கட்டுரைகள் பெறப்பட்டு வாசிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவிலிருந்து தோழர்கள். எஸ்.வி. ராசதுரை, கா.சே. பாலசுப்பிரமணியன், (உறவு-ஆசிரியர்) சா.சி. கண்ணன், மற்றும் நார்வேயிலிருந்து தோழர் சரவணனும் கட்டுரை அனுப்பியிருந்தனர்.

உறவு - இதழ் மூலம் தொடர்ந்து பின்நவீனத்துவம் குறித்த விமர்சனக் கட்டுரை வந்ததையொட்டி, தோழர் எஸ்.வி. ஆர் மூலம் செர்மன் தோழர் தமிழரசனுக்கு தகவல் தந்தார். இதன்மூலம் உறவு-ஆசிரியர் தோழர். பாலசுப்பிரமணியன் "பின்நவீனத்துவம் நிலவுடைமைக்கு எதிரான முதலாளி வர்க்கத்தின் தத்துவஞானம்" என்ற தலைப்பில் கட்டுரை வாசிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தது.

அந்த வகையில் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்புக்கு காரணமான தோழர்கள் தமிழரசன், எஸ்.வி. ராசதுரைக்கு நன்றி!

மாநாட்டில் வாசிக்கப்படும் கட்டுரைகள் தனிப்புத்தகமாக வெளிவர இருப்பதாக தகவல் தந்துள்ளனர்.

உறவு வாசகர் சந்திப்பு III

மதுரை உதயம் கல்வி மையத்தில் 6-8-2000 ஞாயிறு மாலை உறவு வாசகர் சந்திப்பு தோழர் இந்திரா தலைமையில் நடைபெற்றது. தோழர். சண்முகநாதன், வழக்கறிஞர் சரவணக்குமார் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். "பாயர்பாஹ் ஆய்வுரைகளை இன்றையச் சூழலுக்கு ஏற்ப இடதுசாரிகள் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவைகுறித்து விமர்சனமாக உறவுன் கண்ணோட்டத்தில் இதழாசிரியர் பாலசுப்பிரமணியன் பேசினார். பலரும் வாதப் பிரதி வாதத்தில் கலந்து கொண்டனர். இக்கூட்டம் பேராசான்களின் படைப்புக்களை வாசிக்கத் தூண்டுவதாக அமைந்தது.

கூட்டத்திற்கு பல்வேறு இடதுசாரி அமைப்புக்களை சார்ந்த தோழர்கள் திரளாக கலந்து கொண்டனர். ●

'உறவு'க்கு கை கொடுப்பீர்!

வாசகர் தோழர்களே!

உறவு இதுவரை 11 இதழ் வந்துவிட்டது. மூன்று வாசகர் சந்திப்பை வெற்றிகரமாக நடத்தி உள்ளது. இது உறவு-ன் பயணத்தில் வாசகர் மத்தியில் இலட்சியத்திற்கு கிடைத்த வரவேற்பின் ஒரு பகுதியாகும்.

வாசகர் எண்ணிக்கையும் பன்மடங்கு கூடியுள்ளது என்றபோதிலும் இதழ் நடத்துவதில் உள்ள சிரமம் தாங்கள் அறிய முடியாததல்ல.

எனவே தோழர்கள் சமுதாய மாற்றத்திற்கு பணி செய்யும் வகையில் உறவு தொடர்ந்து வர சந்தா செலுத்துங்கள்; முடிந்தளவு நிதி உதவி செய்யுங்கள். முடியுமானால் மாதம் ஒரு சிறு தொகையை அனுப்பி உதவுங்கள். உங்களின் பங்களிப்பு முறையாக பயன்படுகிறது என்ற வகையில் அறிக்கை மூலம் தெரிவிக்கப்படும்.

இதுவரை கடிதம் மூலம் விமர்சனம் / கருத்துக்கள் எழுதாதவர்கள் எழுதுங்கள். உறவு-ஐ பிறருக்கும் அறிமுகப்படுத்துங்கள்.

முடிந்தளவு சந்தா அளித்து இதழ் தொடர்ந்து வர உதவுங்கள். விவாதத்தை முன் எடுப்போம்.

தோழமையுடன்

ஆ-ர்

அனைத்து தொடர்புக்கும் :

கா.சே.பாலசுப்பிரமணியன்

6/5, கீழக்கொரட்டியார் தெரு,

காரைக்குடி - 630 001.

தொலைபேசி : 04565 - 36765

மின்அஞ்சல் : uravu@rediffmail.com

இதழ் 1 - 10 தொகுப்பு

விலை : ரூ. 70-00

தனி இதழ்

ரூ. 5-00

ஓராண்டு சந்தா :

ரூ. 50-00

(அஞ்சல் செலவு உட்பட)

காரைக்குடி மாநகரில்
மாபெரும் - மார்க்சிய
சிந்தனையாளர் - மாநாடு
 புத்தாயிரமாண்டின் முதல் திசம்பர் திங்களில்
 'உறவு' வாசகர் வட்டம் ஒருங்கிணைக்கிறது.

எல்லா சமூகப் பொருளாதார அமைப்புகளிலும் அதன் தேவைக்கும் நலனுக்கும் ஏற்ற தொழில்நுட்பம் நடைமுறையில் நிலவும். மறுபுறத்தில் புதிய தொழில் நுட்ப கண்டுபிடிப்பு முந்தைய சமூக அமைப்பை மாற்றுவதற்கான காரணமாக அமையும். இவை மாறிமாறி நிகழ்வதும் இணையாகச் செல்லுவதுமான இரு கோடுகள்.

1898க்கு பிந்தைய காலகட்டத்தை மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் முதலாளியம் அல்லது வல்லரசிய (Imperialism) காலம் என மாமேதை லெனின் வரையறுத்தார். அவரது கணிப்பின்படியே இரு உலகப் போர்கள் ஏற்பட்டு பெரும் விளைவுகள் ஏற்பட்டன. இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பிந்தைய பல்வேறு சமூக அனுசரனைச் (Social Adjustment Activities) செயல்பாடுகளின் தொடர் விளைவுகள் மார்க்சியர்களால் ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவை. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது.

- ★ தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி.
- ★ தொழில்நுட்ப அறிவியல் புரட்சியென அழைக்கப்படும் தன்னியக்க (Automatic) இயந்திரங்களின் பெருக்கம்.
- ★ செல்லுயிரியல் கண்டுபிடிப்புகள்.
- ★ நாடுகளுக்கிடையிலான வேலை (உற்பத்தி வகை) பிரிவினையின் வளர்ச்சி.
- ★ புதிய வர்க்கங்களின் அணி சேர்க்கை.
- ★ ஐ.நா. அவை, உ.வ.க (W.T.O.) போன்ற (தனியார் மயம், தாராளமயம், உலகமயம்) உலகளாவிய அதிகார நிறுவனங்களின் மேலாண்மை.
- ★ அமெரிக்கா தலைமையிலான 'ஒற்றை உலக ஒழுங்கு'.
- ★ தேசிய இனப் போராட்டங்களின் புத்தெழுச்சி.
- ★ உலகாவிலான மதவாத முரண்பாடுகள்.
- ★ இந்தியாவில் சாதிய, மத முரண்பாடுகளின் புதிய போக்குகள்.
- ★ உலகளாவிலான இடது சாரி இயக்கங்களின் பின்னடைவு.

இவற்றையும் இவையொத்த சிக்கல்கள் குறித்தும் அமைப்பு ரீதியிலான முறையிலன்றி பரந்த சனநாயக நோக்கிலான விவாதங்களை முன்னெடுக்கும் முயற்சியாக மேற்குறிப்பட்ட மாநாடு நடைபெற உள்ளது.

சர்வதேசிய அளவில் இயங்கும் பலதரப்பு அறிஞர்கள் பங்கேற்க உள்ள இம்மாநாட்டில் தங்களாலான அனைத்துவித உதவிகளையும் செய்ய தோழமையோடு வேண்டுகிறோம்.

மாநாட்டுக் குழு தொடர்புக்கு : கா.சே.பாலசுப்பிரமணியன்

6/5, கீழக்கொரட்டியார் தெரு, காரைக்குடி - 630 001

தொலைபேசி : 04565 - 36765 மின்னஞ்சல் : uravu@rediffmail.com

அச்சாக்கம் : ✓ பாண்டியன் கணினி அச்சு, மதுரை-1. © 746927